

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1266

17.11.2017

Уповноваженому Президента
України з прав дитини

КУЛЕБІ М.М.

Шановний Миколо Миколайовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Романової А. А., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 листопада 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 157/1-474 від 16.11 2017 р.

Уповноваженому Президента України
з прав дитини
Кулебі М.М.

Міністру освіти і науки України
Гриневич Л.М.

В.о. Міністра охорони здоров'я
Супрун Уляні Надії

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо проблем інклюзивної освіти дітей, хворих на аутизм

Шановний Миколо Миколайовичу!

Шановна Ліліє Михайлівно!

Шановна пані Уляно!

До мене, як до народного депутата України, звертаються батьки дітей, які мають важкі захворювання аутистичного спектру.

Найпоширенішим, безумовно, залишається аутизм. Сім'ї, в яких є діти з цим серйозним генетичним захворюванням, живуть практично у постійному стресі, оскільки сучасне суспільство не готове досі приймати дітей з особливими потребами як рівних, інтегрувати їх в повсякденне, звичайне життя.

За оцінками українських вчених, на 10 000 дітей діагностується від 4 до 26 людей з таким діагнозом. Причому, за останні 10 років приріст захворюваності значно збільшився. На жаль, точна кількість людей, хворих на аутизм та інші захворювання аутистичного спектру в Україні сьогодні залишається невідомою через відсутність опрацьованої статистики.

Подібна ситуація має місце через брак високотехнічних лабораторних закладів, в яких би здійснювалась точна діагностика вищевказаних захворювань на ранніх стадіях їх виявлення.

В Україні сьогодні катастрофічна нестача фахівців в цій сфері, особливо в регіонах, проблеми з ранньою діагностикою і незацікавленість чиновників у сприянні вирішення питань аутизму. Коли в Європі та США вже працюють над тим, як краще влаштувати життя дорослої людини з аутизмом, то у нас йдеться тільки про нормальні умови для дітей у школі та дошкільних закладах.

Лікувати настільки специфічний діагноз у нас в Україні – непросто, через повну відсутність медичних програм, фінансованих державою, тому аутизм залишається мало вивченим в Україні. І як наслідок – українські фахівці, психологи й психіатри, найчастіше не в змозі ні правильно діагностувати захворювання, ні призначити адекватне лікування хворій дитині. Держава фактично не бере участі у підтримці сімей, діти яких мають це захворювання. Також потребує розгляду питання ефективності ПМПК (психолого-медико-педагогічної комісії), яка за словами батьків є атавізмом і працівники якої, зобов'язані надавати допомогу і консультацію батькам, а не вирішувати їх долю і за допомогою жорстоких маніпуляцій сортувати дітей на "потрібних і корисних" суспільству, і "непотрібних і зайвих".

В Україні ж навчати й адаптувати дітей з аутизмом поки беруться тільки самі батьки, інколи, якщо пощастить долучається і місцева влада. Усі фонди, центри, громадські організації, які продуктивно функціонують, створені винятково на засоби батьків хворих дітей, благодійників, меценатів, громадських активістів. Батьки і активісти сподіваються на реформування системи освіти та охорони здоров'я і готові співпрацювати з громадянським суспільством, ЗМІ та громадськими організаціями з метою виведення на новий рівень проблем аутизму в Україні, основними з яких є:

- відсутність профільних спеціалістів;
- складність отримання діагнозу;
- складність дитині потрапити до школи;
- неможливість вчасно розпочати корекційну роботу;
- неможливість отримати дошкільну освіту;
- непристосованість матеріально-технічної бази навчальних закладів до потреб дітей з обмеженими особливостями;
- недофінансування спеціалізованих навчальних закладів та ін.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України» **прошу**, в межах Вашої компетенції:

- дати інформацію, що відображає реальне положення зазначених вище проблем та які кроки робляться для їх вирішення;
- передбачити збільшення фінансування закладів освіти для дітей з особливими потребами;
- збільшити субвенцію з державного бюджету для місцевих бюджетів на інклюзивну освіту;
- провести інформаційну кампанію щодо рівності прав всіх дітей;
- провести комплекс заходів щодо забезпечення приміщень дошкільних, загальноосвітніх, мистецьких закладів освіти, шкільних автобусів матеріально-технічними засобами для дітей з особливими потребами;
- забезпечити підготовку педагогічних та медичних кадрів для роботи з дітьми, хворими на аутизм;
- інформувати про ефективність та доцільність ПМПК в роботі з дітьми, хворими на аутизм.

З повагою,

Народний депутат України

**А.А. Романова
(№157)**